

Trobada BCN Ciutat Diversa

Joves d'origen divers
a Barcelona

24/ 11/ 2024 d'11 a 19 h

ARC DE TRIOMF - PASSEIG LLUÍS COMPANYYS

Estimada Barcelona, hola! سلام (urdú), napaykuyki (quítxua), 你好 (mandarí), orí (romani), hello (anglès), Nanga def (wolof), kumusta(tagal), azul (tamazight).

Benvinguts, benvingudes... a tots i totes, **amb les més de tres-centes llengües que conviuen a la nostra Barcelona.**

La nostra ciutat està en una transformació social constant pel que fa a la procedència i bagatges culturals dels seus veïns i veïnes.

Si comptem el que celebra cadascuna de nosaltres segons els seus orígens, el seu idioma, la seva religió o els seus gustos en la vida, **la festa a Barcelona no s'atura ni un sol dia!**

No obstant això, estimada Barcelona, no sempre ens convides a totes a la teva gran festa.

No sé si vas et oblidar de convidar-me o si la invitació es va perdre en el mar, aquest mateix mar que tants han creuat mentre somiaven ser part de la teva història. Potser no vas saber escriure bé el meu nom? O potser no volies ajuntar-te amb l'“estranya”.

Però, per què l'“estranya”?

És que no et reconeixes, Barcelona?

La Catalunya dels vuit milions no pot ser més diversa i aquí, a la seva capital, brillen coronades per la Sagrada Família, però quina família no reconeix a cada membre com cal?

Ajuntament de
Barcelona

Trenta de cada cent que t'habitarem portem altres mons en la mirada, altres melodies a l'oïda, altres sabors a la memòria. **El teu jovent divers et pregunta: ens veus, ara?**

Què et sembla si compartim un te amb menta davant la catedral? Segur que trobarem més coses en comú que no pas diferències. **I les diferències, per què témer-les?**
Per què no ens convides a totes a celebrar-te, viure't, somiar-te... a la nostra manera?

Els teus panots i avingudes són capaços de carregar **totes les nostres històries**, però hi ha espais que **NO** ens són amables, als carrerons s'escolten ecos que no ens representen, hi ha edificis hermètics quan ens presentem davant les seves portes.

Hi ha persianes a mig pujar, hi ha cims amb massa pedres pel camí quan ens veuen venir, hi ha somnis per complir, **però complir-los no és bufar i fer ampolles per a totes; és que no hi ha pa per a totes?**

Em consideren un ésser humà il·legal, en aquesta ciutat que m'estreny, em nega, i mentre somio amb habitar-la sencera, em veig fora, sempre fora, al caire de l'abisme en una llista d'espera.

Actua formal, llenguatge institucional, un blazer i els cabells llisos per a treballar, paga un lloguer amb quatre més, cuida la teva imatge i la teva manera de parlar.

Barcelona, estudio, treball, tracto d'aprendre el català, segueixo les teves normes, però, així i tot, ensopego en les teves ombres.

Desitjo poder pagar impostos i que la meua veu s'escolti en manifestos.

//

Què seria d'un quadre d'en Miró, sense el seu color? Barcelona, ets art degut a cada alfabet, cada llengua, que pinta somnis que construeixen els teus carrers, els teus barris. Procedències de més de 180 països, 36 confessions religioses diferents.

Si les façanes d'un carrer sencer del Raval es fonguessin per un moment, veuríem sales amb cuscús, adjacents a una cuina on els panallets tot just surten del forn, faria olor de biryani a la porta del costat i, una mica més enllà, les *quesadillas* i tacos ens deixarien empatxades.

Empatxades de maneres de celebrar la vida. **Quin bon menjar, el viure i deixar viure.** I més enllà, amanir-ho amb la celebració del que compartim i del que ens diferencia.

//

Barcelona, en aquesta festa hi cabem totes, no siguis garrepa amb les invitacions. Ja no volem ser les oblidades.

No tenim les mateixes oportunitats i la ciutat perd cada vegada més color quan posa obstacles al centelleig de tantes vides. **Migrants, fruit de migracions o diverses, per tantes altres raons.**

El surrealisme d'en Dalí surt del quadre i **és un quadre veure tanta disparitat en l'accés a estudis,** convalidacions d'ambicions que si habiten un cos que no té "els vuit cognoms catalans" ha d'esperar

massa llunes per a existir plenament.

Bar-cel-i-ona no existeix sense cada una de les persones i el que hi aporten. **Soc al Raval servint cafè, als teus hospitals curant ferides, a les teves aules aprenent i ensenyant, en els teus ateneus teixint comunitat. La terra, per a qui la treballa, veritat?**

No obstant això, avui he vist com tots anaven amb vestit jaqueta. Els meus veïns, coneguts i amics. I jo encara, amb tot el coratge, vaig pujar tots els esglaons. Quan els vaig veure a tots reunits, havia entès el missatge. I et pregunto, **per què no em vas convidar?**

I si és que em convides, per què em deixes en un racó? Per què no em deixes apujar el volum d'aquesta cançó?

//

I si no sou part del problema, posicioneu-vos com a part de la solució.

Sigueu aliades perquè cada veïna tingui una situació administrativa regularitzada, que no hagi de suplicar per un lloguer, que no sigui jutjada per un tros de tela o el color del seu passaport.

Barcelona ha de lluitar contra narratives que deshumanitzen als seus veïns i veïnes, titulars que redueixen les nostres vides a percentatges o paraules com ara “problema, delinqüència o MENA”. Som oportunitat, som riquesa, som part.

En quin idioma s'expressen els sentiments que no tenen paraules? ART? RESILIÈNCIA? REVOLUCIÓ?

I aquesta revolució, serà amb ball. **Potser llavors, en veure com és d'inofensiva la felicitat d'“els altres”, se signaran tractats de pau en cada part de les nostres coreografies que els facin somriure.**

Potser es diverteixen tant amb la bellesa del que és desconegut que perden totes les ganes de tornar a la guerra.

NO a la guerra, i no a la deshumanització de les persones. No a les deportacions, no a les fronteres que maten, i NO a la ignorància que escampa la por entre iguals.

L'avenç cultural i esportiu d'aquest país i aquesta ciutat ha de recollir les aportacions de totes.

No hi ha només un Lamine Yamal, ni existeix només el codi 304; cada codi postal, dels 10 districtes i 73 barris, inclou joves diversos amb molt per aportar.

En cada col·legi, en cada projecte, en cada emprenedoria i en cada espai de decisió i de poder, compartit.

La diversitat de les nostres arrels creix entre les teves esquerdes i els teus jardins.

En quina llar es posa fi al fred dels qui no se'ls deixa arrelar?

Aconseguir un habitatge digne continua sent la lluita perquè el nom de la persona parla per ella sense el seu permís.

Casa Batlló, Casa Gaudí, on és la meva casa?

Som aquí per a reivindicar una Barcelona més justa, equitativa i diversa, som aquí per a dibuixar per a tots un lloc on puguem declarar feliços: Barcelona, casa nostra.

Continuo escoltant música, però no s'entona a favor nostre. Continuo veient balls, però sense el ritme d'un sol tambor. Estan menjant tots, però no en el mateix menjador.

Ja no és divertit, s'està tornant esgotador.

Exigim una legislació que ens protegeixi a totes, **exigim administracions que ens representin a totes. L'administració pública només inclou un 2% d'aquest 30% de diversitat que ha de representar.**

Exigim mesures valentes i accions reals que solidifiquin discursos que siguin una mica més que paraules.

Denunciar el racisme i les desigualtats, i posar-ho a la pràctica amb mesures i accions concretes. **No més vides a contracorrent.**

Si Barcelona vol ser festa, **hem de poder celebrar i festejar totes.** Amb els nostres noms, cognoms, històries i aportacions.

Les nostres veus compten, damunt i fora d'aquest escenari. **Això és només un recordatori.**

Als que ens escolteu, acció en cada àmbit.

Serveis amables i amb garanties per a totes, una Barcelona amb un oci intercultural al nivell de l'ADN que la forma.

I que sàpigues, Barcelona, que encara que t'oblidis, no pots oblidar-te. **En realitat, ni tan sols necessitem la invitació.**

No venim a demanar-te que ens donis permís per a existir, només venim a recordar-te que som part del pols que et manté viva.

La poesia és el suport, el talent de posar en paraules els nostres sentiments, perquè si no dic el que penso, rebento.

Som aquí, som part.

Només has de saber celebrar-te!

GRÀCIES!